

Pere Puigdomènech: “Tardàvem gairebé tres hores a arribar-hi però s’estava tan bé, que valia la pena”

El paisatge, la flora i la fauna de la Cerdanya tenen el cor robat al físic i investigador

Pere Puigdomènech té més d’un lloc preferit, dubta entre casa seva al barri de Sarrià de Barcelona o el laboratori que té al Centre de Recerca Agrigenòmica (CRAG), al campus de la UAB. Assegura que la feina li agrada moltíssim, el laboratori és una part important de la seva vida. Però finalment, ni l’un ni l’altre: es decanta per la Cerdanya.

Les primeres vegades que el físic i professor emèrit del CSIC va anar-hi amb la família va ser perquè uns amics els van convidar. Els va agradar tant, que a partir d’aquell moment van anar-hi els estius, primer llogaven un apartament i després s’instal·laven en la que seria la seva segona residència: “D’això fa més de quaranta anys. No existia el túnel del Cadí i tardàvem gairebé tres hores a arribar-hi per una carretera relativament complicada, però s’estava tan bé, que valia la pena”. Recorda que s’aturaven en algun balneari de Ribes a dinar i després ja encaraven la collada de Toses.

Explica que el túnel va suposar un punt d’inflexió que va canviar radicalment la Cerdanya. Des que es va facilitar l’accés, hi va molta més gent, ja no es coneix tothom, ni es veuen vaques ni tants ramats de xais. Ara tot està enfocat en la construcció de residències i en les necessitats de la gent que hi fa vacances, i els joves de la zona ho tenen complicat per independitzar-se perquè tot és molt car: “En alguns moments està saturada. Em temo que acabarà faltant aigua i algun servei. Hi ha llocs on ja no pots anar perquè la carretera està plena, tot i que t’allunyes 200 metres dels punts més turístics i continua sent magnífic”.

De la Cerdanya, li agrada que sigui una vall ampla i alhora una petita plana elevada a 1.200 metres, que ajuda a estar fresc, amb un paisatge canviant, encara amb neu a l’hivern i una primavera on tot brota: “M’agrada la sensació d’obertura, veus el Cadí, el Puigpedrós i el Puigmal. També pots caminar per entorns realment magnífics i gaudir de la flora i la fauna salvatge que gràcies a les regulacions de la caça està tornant”. Diu que està de meravella al seu apartament, que té un petit jardí i unes vistes esplèndides. A més, ara hi arriba en menys d’una hora i mitja, pot quedar-s’hi a treballar gràcies a la fibra òptica, i als fills i els nets els encanta anar-hi.

Quan està a la Cerdanya, aprofita per anar en bicicleta i caminar, tot i que menys del que voldria: “M’aprovo als vuitanta i el metge em recomana que no faci ximpleries”, diu rient. Li agrada pujar-hi per estar amb la família i els amics, i fer excursions aprofitant que l’entorn és increïble. L’apartament li permet llegir i escriure, sobretot escriu a l’agost: “Estic acabant un llibre, una reflexió sobre quin és el lloc que ocupa la ciència a la societat actual”.